

Exemplul apostolilor

TEXT DE MEMORAT

1Tes. 2,4: ⁴Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.

Duminică

1. 1Tes. 2,1-2: ¹Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică.

²După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru, să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte

Fapte 16: ¹În urmă, Pavel s-a dus la Derbe și la Listra. Și iată că acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și al unui tată Grec.

²Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de bine.

³Pavel a vrut să-l ia cu el; și, după ce l-a luat, l-a tăiat împrejur, din pricina ludeilor, care erau în acele locuri; căci toți știau că tatăl lui era Grec.

⁴Pe când trecea prin cetăți, învăța pe frați să păzească hotărârile apostolilor și prezbiterilor din Ierusalim.

⁵Bisericile se întăreau în credință, și sporeau la număr din zi în zi.

⁶Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei.

⁷Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.

⁸Au trecut atunci prin Misia, și s-au pogorât la Troa.

⁹Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia sta în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: "Treci în Macedonia, și ajută-ne!"

¹⁰După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.

¹¹După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis.

¹²De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei, și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.

¹³În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos, și am vorbit femeilor, care erau adunate laolaltă.

¹⁴Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu, și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.

¹⁵După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: "Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea." Și ne-a silit să intrăm.

¹⁶Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă, care avea un duh de ghicire (Grecește: Un duh al lui Piton.). Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei.

¹⁷Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi, și striga: "Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului Celui Prea Înalt și ei vă vestesc calea mântuirii."

¹⁸Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors, și a zis duhului: "În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea." Și a ieșit chiar în ceasul acela.

¹⁹Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea fruntașilor.

²⁰I-au dat pe mâna dregătorilor, și au zis: "Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște ludei,

²¹care vestesc niște obiceiuri, pe care noi, Romanii nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm."

²²Norodul s-a ridicat și el împotriva lor, și dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei, și au poruncit să-i bată cu nuiiele.

²³După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță, și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.

²⁴Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița dinăuntru, și le-a băgat picioarele în butuci.

²⁵Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau, și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau.

²⁶Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliiile temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile, și s-au dezlegat legăturile fiecăruia.

²⁷Temnicerul s-a deșteptat; și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia, și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit.

²⁸Dar Pavel a strigat cu glas tare: "Să nu-ți faci nici un rău, căci toți suntem aici."

²⁹Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru, și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila;

³⁰i-a scos afară, și le-a zis: "Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?"

³¹Pavel și Sila i-au răspuns: "Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta."

³²Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.

³³Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănile, și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.

³⁴După ce i-a dus în casă, le-a pus masa, și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

³⁵Când s-a făcut ziua, dregătorii au trimis pe cei ce purtau nuiielele (Grecește: lictori.); să spună temnicerului: "Dă drumul oamenilor acelora."

³⁶Și temnicerul a spus lui Pavel aceste cuvinte: "Dregătorii au trimis să vi se dea drumul; acum dar, ieșiți afară, și duceți-vă în pace."

³⁷Dar Pavel le-a zis: "După ce ne-au bătut cu nuiiele în fața tuturor, fără să fim judecați, pe noi, care suntem romani, ne-au aruncat în temniță, și acum ne scot afară pe ascuns! Nu merge așa! Să vină ei singuri să ne scoată afară!"

³⁸Cei ce purtau nuiielele, au spus aceste cuvinte dregătorilor. Aceștia s-au temut, când au auzit că sunt romani.

³⁹Dregătorii au venit să-i potolească, i-au scos afară din temniță, și i-au rugat să părăsească cetatea.

⁴⁰Ei au ieșit din temniță, și au intrat în casa Lidiei; și, după ce au văzut și mângâiat pe frați, au plecat.

Luni

2. 1Tes. 2,3: ³Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.

Deut. 10,16: ¹⁶Să vă tăiați dar inima împrejur, și să nu vă mai înțepeniți gâtul.

Fil. 4,13: ¹³Pot totul în Hristos, care mă întărește

Ps. 51,1-10: ¹Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele!

²Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, și curăță-mă de păcatul meu!

³Căci îmi cunosc bine fărădelegile, și păcatul meu stă necurmat înaintea mea.

⁴Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta, și fără vină în judecata Ta.

⁵Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m-a zămislit mama mea.

⁶Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu!

⁷Curăță-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decât zăpada.

⁸Fă-mă să aud veselie și bucurie, și oasele, pe care le-ai zdrobit Tu, se vor bucura.

⁹Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele!

¹⁰Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!

Martți

3. 1Tes. 2,4-6: ⁴Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.

⁵În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuițat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este Dumnezeu.

⁶N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.

4. 1Tes. 2,5-6: ⁵În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuițat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este Dumnezeu.

⁶N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.

1Tes. 2,3: ³Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.

Miercuri

5. 1Tes. 2,4: ⁴Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.

1Tes. 2,6-8: ⁶N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.

⁷Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii.

⁸Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți.

6. 2Cor. 8,1-5: ¹Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul, pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei.

²În mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie, au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.

³Vă mărturisesc că au dat de bună voie, după puterea lor, și chiar peste puterile lor.

⁴Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părtașia la această strângere de ajutoare pentru sfinți.

⁵Și au făcut aceasta nu numai cum nădălduisem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

Joi

7. 1Tes. 2,9-10: ⁹Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră. Cum lucrăm zi și noapte, ca să nu fim sarcină nici unuia din voi, și vă propovăduiam Evanghelia lui Dumnezeu.

¹⁰Voi sunteți martori, și Dumnezeu de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi, care credeți.

8. 1Tes. 2,11-12: ¹¹Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi, ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream,

¹²să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa.

Luca 11,11-13: ¹¹Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește?

¹²Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?

¹³Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce l-L cer!

Ioan 16,12 Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.